

af sin Haand, saa se vi dem aldrig igen. Jeg tror, at disse Love og dette Forlig ere af den Art, at sluges det ikke i en Fart, kan Landstinget ikke tage det, falder det fra hinanden, det taaler ikke Belysning, ikke Kritik, og derfor spørger jeg endnu en Gang det ærede Medlem og de andre af hans Parti, der have talt om det: Have de Sikkerhed for, at Lovforslagene vende tilbage til dette Ting?

Johan Knudsen: Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) vil jeg sige, at jeg ikke har nogen Sikkerhed for, at Lovforslagene ville komme tilbage, men det er min bestemte Tro, som er underbygget med en Del, at de konservative Grupper i Landstinget ville høre Sagkundskaben, og det er lige saavel min bestemte Tro, at Sagkundskaben da for at give sin Billigelse vil fordre ikke uvæsentlige Forandringer i Lovforslagene.

Borgbjerg: Det forekommer mig, at det ærede Medlem (Johan Knudsen) handler overmaade letsindigt. Han bygger altsaa en Afstemning, et Ja til Love, som han anser for slette, paa en Tro, men ikke paa nogen Sikkerhed. Det forekommer mig at være overordentlig letsindigt handlet, og det forekommer mig at staa i liden Samklang med Højres Stilling ved sidste Valg — hvor man sagde, at Sagkundskaben var det afgørende for Højre —, at man henviser til, at Sagkundskaben først nu skal blive hørt. Man foretager en for Højre i Landet letsindig Handling, thi Højre har jo sit Tyngdepunkt i denne Sal i dette Øjeblik. Det er Folketingets Højre, der gør Udslaget, og ikke Landstingets, og det er da letsindigt handlet, at de give deres Ja i dette Øjeblik, inden de have hørt Sagkundskaben. Det vilde staa bedre i Overensstemmelse med deres Udtalelser paa Valgdagen først at høre Sagkundskaben og derefter give det afgørende Ja eller Nej.

Johan Knudsen: Jeg har udtrykkelig sagt, at jeg vilde afgive min Stemme imod de foreliggende Forslag, dersom de ikke blev forandrede, og jeg afgiver min Stemme for Lovforslagene, for at de kunne komme til Landstinget, hvor Sagkundskaben vil blive hørt.

Borgbjerg: Det understreger i højeste Grad den utrolige Letsindighed, hvormed det ærede Medlem (Johan Knudsen) og hans Parti gaa frem.

Rode: Maa jeg faa Lov til at spørge det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), om den Sagkundskab, som han mener, Landstinget vil henvende sig til, er den, som har taget sin Afsked, fordi den fandt Grundlaget for vort Forsvar borttaget ved de her fremsatte Lovforslag, eller om det er den Sagkundskab, som er bleven i Stillingerne og delvis bleven fremmet af den Forsvarsminister, om hvilken det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) nylig udtalte sig, som han gjorde.

Johan Knudsen: Jeg formoder, at den Sagkundskab, der vil blive Tale om, vil blive Generalstaben, Vaabencheferne samt de kommanderende Generaler.

Andreasen: Jeg føler mig overbevist om, at hvilken Sagkundskab det end bliver, faar man fra denne Sagkundskab en Udtalelse, der er fuldt tilfredsstillende for Forligspartierne her i Salen, saa de opnaa deres Hensigt at faa disse Love førte igennem, thi Sagkundskaben er, som jeg tror, det allerede er sagt med Rette, om ikke her i Tinget saa udenfor Salen, en Harmonika til at trække ud og ind, hvoraf man kan fremlokke de Toner, som den, der spiller paa den, har Brug for. Jeg er sikker paa, at den nuværende Forsvarsminister nok skal faa de Toner frem, som han i denne Sag har Brug for, fra Sagkundskabens Side.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning først i Anledning af det lille Replikskifte mellem det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) og Konseilspræsidenten. Jeg tror, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds i nogen Grad har Ret i, at Begreberne ere noget forvirrede her i Landet med Hensyn til de konstitutionelle Forhold. Den højtærede Konseilspræsident mente, at det var Højres Skyld, hvis en saadan Forvirring var til Stede. Jeg tror, at de Herrer af Regeringsvenstre og Højre ere noget nær lige gode om Skylden. Det forekommer mig, at det Folketog, som Venstrereformpartiet stillede paa Benene i 1901 efter det saakaldte Systemskifte, var i høj Grad egnet til at forvirre de konstitutionelle Begreber, at man fra Venstrevælgeres Side drog til København for at takke Kong Christian IX for en Handling, som han konstitutionelt set var nødt til, nemlig at udnævne et Venstreministerium. Jeg holder den højtærede Konseilspræsident til gode, om han ikke har tænkt paa dette i